

ДА НЕ ПАДНУ У ЗАБОРАВ

У току дуге историје града Велике Кикинде, у којој су свој удео, у мањој или већој мери, узели Кикинђани различитог порекла, који су се током векова овде настанили и ту нашли свој дом, дубок траг су оставили и подунавски Немци, којих је било у знатном броју. Посебно се помињу агилни трговци немачког порекла, који су у многоме допринели, да се град развије и добије обележје културног, трговачког и индустријског места, поред већ традиционалне делатности у аграру.

Ова књига, покушава да подсети на неке од оних који су ту живели и делали.

Захваљујемо се свима, који су својим сећањима, фотографијама и документима допринели, да се бар овај оскудни материјал о тим људима сакупи, како не би потонули у заборав. Стога је немерљив удео господе: Арађанин Иван, Биро Марија, Бански Хилда, Богарошки Милан, Барбулов Богдан, Берта Шандор, Влајнић Розалија, Ваш Ференц, Валтер Јожеф, Душков Средоје, Дудић Исак, Конечни Александар, Керекеш Јожеф, Криш Стеван, Либл Стеван, Мирков Милан, Миланковић – Ђурчин Катица, Најрор Тибор, Рошул Милорад, Радосавчев Жарко, Симић Терезија, Стојков Јован, Томашев Радивој, Фраунхофер Маргита, Француски Сава, Џуцић Светозар, Шимон Јожеф, проф. Драгољуб П Бадрљица и Шибул Марија (Доттерманн Јосефа – девојачко).

НЕМАЧКО УДРУЖЕЊЕ – КИКИНДА

БЕЛЕШКА О АУТОРУ

ЉУБИША РАУШКИ је рођен 1937. године у Великој Кикинди. Трговачку школу завршио је у родном месту а такође и школу за висококвалификовани радника. Радио је као пословођа прдавнице „Борац“ – Травник у Тузли и као трговачки путник на подручју БиХ. У Кикинди је при ЕШЦ „Ђачко дело“ радио као наставник за стручно образовање ђака – трговца. Од 1972. Ради у ДП „Топола“, једна од ОУР-а ИПП „Банат“ – Кикинда. С почетка 70-тих година објављује хумор и сатиру у електронским и штампаним медијима. Био је низ година сарадник емисије „Караван“ Радио Београда и емисија ТВ Сарајево. Са сатиричним прилогом заступљен је у Лексикону „Ко је ко у нашем хумору, сатири и карикатури“, издавач београдски „Ошишани јеж“. Сарадник је „Пчесине“ едиције „Историја польопривреде, салаша и села“. Текстове има у књигама: Комшија па Бог, Цигане мој, Сеоске и салашарске цркве у Војводини, Пруге и возови у Војводини, Вашар је био, Село моје и Ловство у Војводини.

Објавио је књигу Срушене католичке цркве у Банату 2001. Године, као и четири књиге хумора и сатире: Једино је сунцокрет направио заокрет (2000), Кеља (2002), Меандрине (2003) и Дикице (2009) године.

